ОСТАННІ НОВИНИ

22:01 Незвичайна намазка: ідеальна до чорного хліба із салом

21:31 На своє 80-річчя Дональд Трамп отримає бій у клітці та подарунки з Німеччини: що готує канцлер Фрідріх Мерц

21:01 Міф про порожній шпунох перед сном зруйновано: що радять вчені

20:36 Боронив Україну чотири роки й нещодавно дізнався, що стане батьком: на фронті полягі воїни з Рівненщини

20:06 Україна жорстко відповіла США на нові звинувачення щодо «біолабораторій»

20:06 Сигний суп з реберець та молодої капусти: смачна вечеря для всієї родини

19:52 Майже 7 гривень за кілометр: в Україні заговорили про запровадження платних

25 РОКІВ ПОТОМУ

«Як ти живеш у світі скелетів з нутрощами?»: Вікторія Чабаненко, яка бачить людину наскрізь, розповіла про роботу діагностом

6.09 — 15 серпня 2021

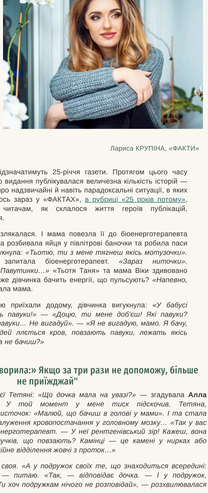

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

За рік «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя газети. Протягом цього часу на сторінках нашого видання публікувалася величезна кількість історій — про долі людей та про надзвичайні й навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. І ось зараз у «ФАКТАХ», в рубриці «25 років потому», ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв публікацій, що їм запам'яталися.

У пʼять років Віка злякалася. І мама повезла її до біоенерготерапевта «Тьотя Таня». Поки та розбивала яйця у півлітрові баночки та робила паси руками, дитина вигукнула: *«Тьотю, ти з мене тягнеш якісь мотузочки». «А зараз?» — запитала біоенерготерапевт. «Зараз ниточки». — «А зараз?» — «Павутинки...» «Тьотя Таня!» та мама Віки здивовано перезирнулися: невже дівчинка бачить енергії, що пульсують? «Напевно, фантазує», — сказала мама.*

Коли мама з Вікою приїхали додому, дівчинка вигукнула: «У бабусі в животі повзають павуки!» — «Дурю, ти мене доб'єш! Як павуки? То мотузочки, то павуки... Не вигадуй». — «Я не вигадую, мамо. Я бачу, як всередині у людей ллється кров, повзають павуки, лежать якісь камінчики. А ти хіба не бачиш?»

«Бабусю Оля зазвичай говорила:» Якщо за три рази не допоможу, більше не приїжджай"

— Я тоді знову помчала до цієї Тетяни: «Що дочка мала на увазі?» — згадувала **Алла Миколаївна, мама Віки.** *— У той момент у мене тиск підскочив. Тетяна, біоенерготерапевт, дала Віці листочок: «Малюй, що бачиш в голові у мамки». І та стала малювати сонну артерію, розгалуження кровопостачання у головному мозку... «Так у вас дочка — унікум! — сказала біоенерготерапевт. — У неї рентгенівський зір! Кажеш, вона бачила у бабусі камінчики, павучків, що повзають?» Камінці — це камені у нирках або жовчному міхурі, павучки — порційне відділення жовчі з проток...»*

Повернулася я додому сама не своя. «А у подружок своїх те, що знаходиться всередині: органи, нутрощі, — бачила?» — питаю. «Так, — відповідає дочка. — І у подружок, і у собачок, і у конячок бачу». «Ти хоч подружкам нічого не розповідай», — розхвилювалася я.

Подумала тоді, що дочка вдалася у свою прапрабабусю Ольгу. Вона жила в селі Калинівка Запорізької області. Старенька й «бачила», й діагностувала, й лікувала. У сорок років ослипла та потім пів століття приймала людей. Померла у 1975 році, у 90-літньому віці.

Бабуся ніколи нікому особливу надію не подавала. Казала: «Якщо за три рази не допоможу, більше не приїжджай». Вона обмацувала відвідувача, покликаючи з кінчиків пальців. Один пацієнт після смерті своєї мами від спресу гикав без перестанку 26 днів. У нього збільшилися мигдалини, набряжно горло, лікарі поставили діагноз — рак горла. Вже й день операції був призначений, а до бабусі він не хотів. «Як це я, комуніст, і до бабки поїду?!» — обурювався. Але напередодні операції все-таки зважився.

Бабуся Оля подивилася його: «Ніякого раку немає». Сказала полоскати горло горіллою та столітником. Поговорила, дала йому вилаякотися. А коли пацієнт, їдучи, переступав через поріг, легенько його штовхнула: «Ну, досить гикати». І гикавка пройшла. Мигдалини за кілька днів прийшли у норму...

Ніхто з дітей, онуків, правнуків і праправнуків баби Олі такий дар не успадкував. І тут раптом Віка.

«Мама хвилювалася, чи не зашкодить мені мій дар, чи не збожеволію я»

— Ми мовчали про здібності доньки багато років, — продовжує Алла Миколаївна. — А коли їй було 15, відкрили правду знайомому лікарю.

Він запропонував запросити Віку до лікарні, щоб подивитися на її здібності. Виявилося, що дочка бачить внутрішні органи людей незалежно від місця, часу й обставин. Бачить органи не як на рентгенівському знімку, а в натуральну величину, в кольорі, об'ємі та русі. Коли зосереджується, шкіра, що закриває ці органи, стає немов скло, і їй видно, як тече по судинах кров, б'ється серце, ворушаться легені...

Аномалії Віка розпізнавала за кольором органу та «неестетичним виглядом». Правда, як називається хвороба, тоді не знала. Просто говорила, здоровий орган чи ні. Особливо дівчинку тоді вражали страшенозні дітеї, подарбоваві в сичій, зеленій та оранжевій кольори після магазинних соків і спожиивання цукерок. У них було стільки хімії...

— Багато хто цікавився: «Тобі не страшно? Як це ти живеш у світі скелетів з нутрощами?» — розповідає **Вікторія Чабаненко.** *— Але я не живу «у світі скелетів». Мій дар — як електрика. Захотів — увімкнув світло, захотів — вимкнув. Я все контролюю.*

> *Читайте також: «Дев'ять років тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТІВ» Машею Куликовською, якій невідомий благодійник подарував будинок*

Щоб підкріпити Божий дар знаннями, Віка вступила до Запорізького медуніверситету на лікувальне відділення. На першому курсі у вільний від навчання час працювала діагностом у клініці в парі з дипломованим терапевтом, яка розуміла, про що йдеться, коли Віка описувала побачені органи.

— Мама дуже хвилювалася з приводу моїх здібностей, чи не зашкодять вони мені, — зізнається Вікторія. — Перевірила мене в усіх лікарів. Робила багато обстежень, навіть до психіатра водила, щоб розуміти, чи нормальна я, чи не збожеволіла та чи не зашкодить мені мій дар. Виявилося, все в порядку. Психіатр сказав: «Здорова». (Сміється.)

«Себе бачити не можу. На жаль»

Коли у 2004 році «ФАКТИ» вперше написали про «дівчину-рентген» (як 17-річну Віку тоді називали в Запоріжжі), вона прокинулася знаменитою. Талановиту дитину перевели на бюджетне відділення медичного університету. Віка отримала спеціальність акушера-гінеколога, про яку мріяла. Закінчила інтернатуру за фахом «лікар народної та нетрадиційної медицини».

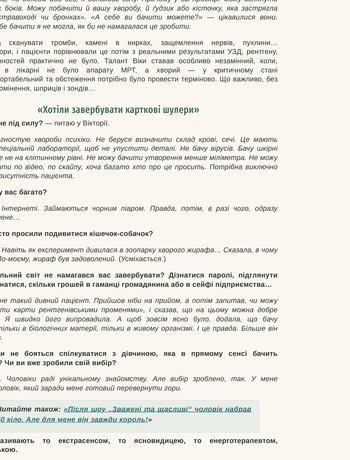

Коли у 2004 році «ФАКТИ» вперше написали про «дівчину-рентген» (як 17-річну Віку тоді називали в Запоріжжі), вона прокинулася знаменитою

Працювала акушером-гінекологом. Потім повністю занурилася у діагностику. Прийом у клініці відбувався так: за пів метра від пацієнта доктора пильно вдивлялася в орган. Жодних рухів руками не робила, тіла пацієнта не торкалася. Слочатку описувала пацієнтові кожен орган і кожну систему, паралельно показуючи їх в анатомічному атласі. Вивявши патологію, пояснювала, що це за хвороба і що з нею робити. Ставила діагноз і рекомендувала лікування. Якщо виявляла пухлину або хворобу, що вимагає хірургічного втручання, направляла пацієнта до профільних колег-професіоналів, яких знала особисто.

— Як пацієнти реагували на те, що їх дивиться докторка-феномен?

— Деякі прибігали та відразу починали скидати одяг, як на рентгені або УЗД. Я їх зупиняла: «З одягом або без, я однаково бачу. Причому у 3D-проекції: можу оглянути орган з усіх боків. Можу побачити у вашу хворобу, й удвох або кожному, яка застрягла у вашому справжній чи ґронках». «А себе ви бачити можете?» — цікавилися вони. На жаль, себе бачити я не могла, як би не намагалася це зробити.

Віка могла сканувати тромби, камені в нирках, защемлення нервів, пухлини... І екзаменатори, і пацієнти порівнювали це потім з реальними результатами УЗД, рентгену, МРТ. Відмінностей практично не було. Талант Віки ставав особливо незамінний, коли, наприклад, в лікарні не було апарату МРТ, а хворий — у критичному стані та нетранспортабельний та обстеження потрібно було провести терміново. Що важливо, без зайвого опромінення, шприців і зондів...

«Хотіли завербувати карткові шулери»

— Що вам не під силу? — питаю у Вікторії.

— Я не діагностую хвороби психіки. Не беруся визначити склад крові, сечі. Це мають робити у спеціальній лабораторії, щоб не упустити деталі. Не бачу вірусів. Бачу шкірні хвороби, але не на клітинному рівні. Не можу бачити утворення менше міліметра. Не можу діагностувати по відео, по скайпу, хоча багато хто про це просить. Потрібна виключно особиста присутність пацієнта.

— Ворогів у вас багато?

— Лише в інтернеті. Займаються чорним піаром. Правда, потім, в разі чого, одразу біжать до мене...

— Друзі часто просили подивитися кішечок-собачок?

— Просили. Навіть як експеримент дивилася в зоопарку хворого жирафа... Сказала, в чому проблема. По-можу, жираф був задоволений. (Усміхається.)

— Кримінальний світ не намагався вас використати? Дізнатися паролі, підглянути у карти, дізнатися, скільки грошей в гаманці громадянина або в сейфі підприємства...

— Був у мене такий дивний пацієнт. Прийшов ніби на прийом, а потім запитав, чи можу я «підглядати карти рентгенівськими променями», і сказав, що на цьому можна добре заробити... Я швидко його випровадила. А щоб зовсім ясно було, додала, що бачу предмети тільки в біологічних матерії, тільки в живому організмі. І це правда. Більше він не приходив.

— Чоловіки не бояться спілкуватися з дівчиною, яка в прямому сенсі бачить їх наскрізь? Чи ви вже зробили свій вибір?

— Навпаки. Чоловіки раді унікальному знайомству. Але вибір зроблено, так. У мене любляЧий чоловік, який зрадив мене готовий перевернути гори.

> *Читайте також: «Після шоу «Зважені та щасливі" чоловік набрав 50 кіло. Але для мене він завжди король!»*

— Вас називають то екстрасенсом, то ясновидицею, то енерготерапевтом, то цілителькою.

— Але я ні те, ні інше, ні третє, ні четверте. Не впадаю у транс, не співаю тужливі пісні, не б'ю в бубни, щоб налаштуватися. Я просто вмію бачити органи в нормі та з патологією. І я не лікую. Можу, але після сеансу мені стає погано, тому роблю це лише у винятокових обставинах.

— Коли готувалася до інтерв'ю, думала: раптом подзвоню, а дар уже зник? Багато унікальних дітей, втративши свій талант, ставали потім пересічними дорослими зі звичайною долею.

— На щастя, дар досі зі мною (сміється). *Це надає можливість багато працювати в Україні та в інших країнах, зокрема, у Німеччині, Польщі, Арабських Еміратах, співпрацювати з тамтешніми клініками. Але якщо раптом дар зникне, у мене є спеціальність акушера-гінеколога, яку я люблю і де теж зараз використовую свої особливості доктора-рентгена для діагностиму мами й дитини. Повернуся в акушерство. Думаю, це буде не менш захоплююй етап мого життя.*

— Найкраще, що коли-небудь сказали про вас, пам'ятаєте?

— Хамед Хамад, доктор філософських наук, заступник міністра Міністерства щастя в Еміратах, з яким я познайомилася, коли приїхала працювати у клініці холістичної медицини в Дубаї, сказав: «Я не знаю, як це відбувається. Але я знаю, що це працює!»

Раніше в рубриці «25 років потому» «ФАКТИ» брали інтерв'ю в іншої героїні наших публікацій — учасниці програми «Операція «Краса» Валентини Тлустої.

Читайте нас у Facebook

До змісту спецтем

Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter

Друкована версія | Лист редакторові | Поскаржитися

Поділитися | Поділитися | Твітнути

ПОПУЛЯРНЕ

1 Батько лишив Грушевському стільки грошей, що той побудував шестиповерховий будинок і учениця: вийшла книга про українську інтелігенцію початку XX століття
30 травня 2026 17:24

2 «Мене називають стервою»: суддя, яка працювала на ФСБ, отримала 15 років за'язнення за дезертаду в умовах воєнного часу
6 червня 2026 15:50

3 «Наше завдання — померти у вертикальному положенні й без памяеярса»: 70-річний директор ЛФК про боротьбу з поганою генетикою та гриками
7 червня 2026 12:25

4 Вбивця мав з собою два зображення Петлюри, але спитав: «Ви Петлюра?» — і після ствердної відповіді почав стріляти: 100 років тому загинув лідер УНР
25 травня 2026 12:25

5 «Ми заходили на позиції, які знищувалися в нуль»: зірка «Ти — космос» Володимир Кравчук про роки на фронті
28 травня 2026 12:24

* Рейтинг формується за останні 7 днів

Погода
Київ
вологість:

тиск:

вітер:

Погода на 10 днів від sinoptik.ua

БІЛЬШЕ У РОЗДІЛІ

«Жартую, що у мене все, як у людей: і шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Параолімпійських ігор Світланою Трифоновою
29 січня 2022 06:29

«Мені сказали: зайвих дітей треба видалити. Двох. А краще трьох», — попри поради лікарів, подружжя з Прикарпаття зважилось народити четверню
19 вересня 2021 06:15

Мене називали гуманоїдом, — українська томоведь з фантастично великими очима Маша Тельна розповіла про пережите
22 серпня 2021 14:24

«Після того як отримала новий ніс, мене тільки й запитували: «Ну шо, мужик є?»
4 липня 2021 14:21

«Дев'ять років тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТІВ» Машею Куликовською, якій невідомий благодійник подарував будинок
13 червня 2021 06:54

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

Українська балістика на підхід: коли можливі удари по москві

Міф про порожній шпунох перед сном зруйновано: що радять вчені

Смертельна стрілянина в Києві: стали відомі подробиці трагедії

Ключко вперше заговорив про особисте життя і нові стосунки: «Є проблема»

Новини партнерів

© 1997—2026 «Факти та коментарі»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.
Матеріали під рубриками «На правах реклами», «Реклама», а також позначені символом ® публікуються у якості реклами та мають відношення комерційного.